

læg. Saadanne Børn burde have den omhyggeligste Pleje og den bedste Opdragelse for ikke at gaa til Grunde, men den Skæbne, der er forbeholdt dem, er tværtimod som Regel den sletteste, og det skader ikke alene Børnene selv, men ogsaa det Samfund, hvori de lever.

Hermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget, som vi vil stemme for.

Ivar Berendsen: Den Gang jeg i Begyndelsen af denne Samling havde den Ære at indbringe her i Tinget Andragendet fra „Foreningen til Hjælp for enligstillede nødlidende Kvinder med Børn“ vedrørende en Ordning af Adoptionsforholdene i den Retning, dette Lovforslag angiver, troede jeg ærlig talt, med Erfaringerne fra dansk Lovgivningsvirksomhed i Minde, ikke, at vi stod saa nær ved denne Sags Modning til Lovforslag. Jeg kan derfor kun udtale min Tak for og min Glæde over, at det saa hurtigt er kommet saa vidt, og jeg vil gerne anbefale dette høje Ting at tage Lovforslaget, saaledes som det foreligger efter Behandlingen i Landstinget.

Et enkelt Punkt var oppe i Landstinget Genstand for Debat og har ogsaa staaet paa Dagsordenen i „Komiteen til Modarbejdelse af Børnedødeligheden“ baade straks, da Lovforslaget blev forelagt, og efter Debatten i Landstinget. Det angaar det Spørgsmaal, hvorvidt Læger, Præster, Sagførere og lignende ikke burde have en Særstilling, saaledes at de direkte kunde være Mellemmænd ved Adoption. En stor Del af den Bekymring, som kom til Orde i Landstinget, hvilede paa en Misforstaaelse, som den højtærede Justitsminister fuldkommen rigtigt gjorde opmærksom paa i Debatten deroppe, idet der nemlig i Lovforslaget intet som helst er, som hindrer Læger, Præster, Sagførere og lignende, der indtager Tillidsstillinger overfor de paagældende Kvinder eller deres Familie, i at medvirke ved Anbringelse i Pleje eller ved Adoption, kun at det maa gaa igennem de Bureauer eller de Enkeltpersoner, Ministeren giver Autorisation. I Komiteen til Modarbejdelse af Børnedødeligheden, hvor vi selvfølgelig havde særlig Grund til meget omhyggeligt at gennemarbejde dette Spørgsmaal, kom vi til det Resultat, at saaledes som Lovforslaget foreligger, vilde Komiteen med den største Glæde se det ophøjet til Lov og betragte det som en mægtig Forbedring af de nuværende Forhold.

Derimod er der et andet Punkt, gan-

ske vist ikke vedrørende selve Lovforslaget, men Lovens Gennemførelse, som jeg er anmodet om at gøre opmærksom paa her i Tinget overfor den højtærede Justitsminister. Her i København kan der ingen Vanskelighed være hverken ved at fremskaffe et Bureau eller private Folk, som er egnede til at være Mellemmænd. Derimod vil Vanskeligheden blive ikke saa lidt større udenfor København. Jeg vil derfor anmode den højtærede Justitsminister om ved Udarbejdelsen af Reglementet at være opmærksom paa denne Vanskelighed og søge den afhjulpet. Det vil efter min Anskuelse ikke være nødvendigt ude paa Landet at have særlige Autorisationer. Landboere, som ønsker at faa Børn i Pleje eller at adoptere dem udenfor deres nærmeste Kreds, kommer gennemgaaende ind til de større Byer. Her fra Sjælland kommer de til København — der er sikkert ikke nogen af mine Kolleger her i Tinget, som ikke ved Lejlighed har haft Forhandlinger med Landboere i den Henseende —, og udenfor Sjælland vil det være Hovedbyen i vedkommende Distrikt, hvor Landboerne henvender sig. I Byerne vil der derfor være Brug for Kontorer. Men der maa sikkert fra den højtærede Justitsministers Side gøres noget for, at Forholdene udenfor København bliver reguleret, og det er dette, jeg gerne ved denne Lejlighed vil lægge ham paa Hjerte.

Maa jeg, medens jeg har Ordet, faa Lov til at sige til det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Winblad), at der i det, han sagde, var en enkelt Passus, som jeg med Bestemthed kan modsige. Han sagde, at der ikke i de velstillede Klasser var nogen Tilbøjelighed til at antage sig Børn, og navnlig ikke Børn udenfor Ægteskab. Det er en Misforstaaelse, i alt Fald for Københavns Vedkommende. Efterhaanden som der i et velstillet Ægtepars Liv viser sig Udsigt til ikke at faa egne Børn, er de allerfleste af saadanne Ægtepar ivrige for at faa fremmede Børn antaget som deres egne. Det er en Erfaring, som vi alle har, og som Statistikken ganske sikkert ogsaa vil bekræfte. Men et helt andet Spørgsmaal, hvor det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds selvfølgelig har Ret, er, at det Antal Tilfælde, der her er Tale om, strækker ikke til overfor det store Antal Børn udenfor Ægteskab, som der her er Tale om. (Afbrydelse af Winblad). Jeg ved ikke, . . . sagde det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds, at De ikke havde talt om det, saa har jeg misfor-